

UNIVERSITATEA

VINERI, 19 FEBRUARIE 2021, ORA 20:30
LIGA I, ETAPA XXIV
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

HERMANNSTADT

CEI MAI NOI LEI DIN ORAȘ

De la ultimul meci pe teren propriu, Universitatea a anunțat o revenire, cea a lui Matteo Fedele, și două noutăți: antrenorul principal Marinos Ouzounidis și fostul dinamovist Juan Camara. Cei doi vor avea șansa să antreneze, respectiv să joace, pentru prima oară pe cel mai frumos stadion din țară. Succes, domnilor! Din această clipă, veți purta mereu cu voi speranțele și încurajările noastre.

pag. 2 »

Prezentarea completă a noului antrenor al Științei

pag. 6 »

Interviu cu Andrei Ivan

Zorba olteanul

Marinos Ouzounidis nu s-a născut foarte departe de România. La 450 de kilometri de granița de sud a țării se află Alexandroupolis, un oraș viu și frumos care ține în cârcă granițele cu Bulgaria, la nord, și Turcia, la est, doar pentru a putea îmbrățișa în voie Marea Egee, la sud.

Absența lui din teren la returul cu Ajax a barat drumul lui Panathinaikos către o finală istorică de Champions League

Ouzonidis a fost un fundaș central original și atipic, foarte asemănător ca stil cu Costică Ștefănescu. Nu foarte înalt pentru acea poziție, era folosit mai degrabă ca libero și foarte apreciat pentru clarviziunea și inteligența lui.

Și-a început cariera de junior în orașul natal, la o echipă aflată astăzi în negura ligii a patra, dar cu aproape un veac de istorie (a fost fondată în 1927), numită Ethnikos Alexandroupolis. După juniorat, Marinos a renunțat la mare și la orașul în care mai degrabă voleiul era „sportul local“, pentru fotbalul de performanță.

Marinos Ouzounidis în tricoul Naționalei Greciei, pentru care a jucat 50 de meciuri și a înscris de 4 ori

Primii pași ca senior au fost la Skoda Xanthi, unde s-a transferat când echipa era încă în divizia secundă. Probabil nu întâmplător, în următorul sezon după transferul lui Ouzounidis, Xanthi a promovat pentru prima oară în istorie în prima ligă. „Răsfoind“ internetul, descoperim că cei cinci ani petrecuți de Marinos la Xanthi s-au suprapus pe una dintre cele mai fierbinți perioade ale clubului. Cu niște fani considerați „fanatici“ chiar și după înaltele standarde grecești, Xanthi, la vremea aceea o echipă săracă, fără susținerea (care a venit ulterior) din partea Skoda, a fost un bun creuzet pentru omul care avea să se familiarizeze cu tribunele pline de patos încă de puști.

După prestațiile excelente de la Xanthi, Ouzounidis a fost cumpărat de Panathinaikos și a fost jucător de bază într-una dintre echipele cele mai puternice, dacă nu cea mai, din istoria fotbalului grecesc. Cu Ouzounidis titular în defensivă, între 1992 și 1997, PAO a obținut două titluri de campioană a Greciei, trei cupe și două supercupe.

Chiar mai impresionant de atât, în sezonul 1995-1996 Panathinaikos a ajuns în semifinala UEFA Champions League, unde a întâlnit-o pe deținătoarea trofeului, Ajax. PAO a produs o uriașă surpriză învingând cu 1-0 în prima manșă, chiar la Amsterdam, după un joc excelent, cu Ouzounidis titular. În returul de la Atena, însă, Ouzounidis a lipsit și absența lui avea să văduvească Grecia de singura ei prezență într-o finală de Champions League din istoria țării. Ajax a învins cu 3-0, după două goluri semnate de legendarul Jari Litmanen.

După PAO, Ouzounidis a mai jucat la Le Havre și Paniliakos, iar cariera și-a încheiat-o la APOEL Nicosia, cu care a câștigat de asemenea un titlu de campion și o supercupă.

Erou la Nicosia și Larissa, ca antrenor

Cariera de antrenor a lui Ouzounidis a început în orașul natal, unde a preluat echipa la care își făcuse junioratul în primul sezon de după retragerea din activitatea de fotbalist. Imediat după aceea, a fost antrenor secund la Xanthi, iar în anul următor avea să primească o ofertă de la APOEL Nicosia, unde a venit ca principal. În ciuda lipsei de experiență în antrenorat a încă foarte tânărului Ouzounidis, APOEL avea să aibă un sezon 2006-2007 excelent, câștigând titlul lejer, cu 3 etape înainte de finalul campionatului.

Mai apoi Ouzounidis a revenit în Grecia, unde a preluat-o pe AEL Larissa, micuța echipă a cărei cea mai mare performanță rămâne titlul din 1988, eveniment cunoscut și acum în Grecia drept „miracolul din '88“. În sezonul de dinaintea venirii lui Marinos pe bancă, Larissa obținuse o altă performanță notabilă, câștigarea Cupei Greciei. Calificată în Cupa UEFA, Larissa a reușit, cu Ouzounidis pe bancă, cel mai bun sezon european al clubului, reușind să elimine surprinzător Blackburn Rovers în turul preliminar (după 2-0 în Grecia și 1-2 în Anglia) și calificându-se în grupele competiției.

După APOEL și AEL, Ouzounidis a mai antrenat Iraklis, Skoda Xanthi, Plataniyas, Ergotelis și Panionios, asta până să facă pasul cel mare către stratosfera primei ligi grecești. Grație a două sezoane excelente la Panionios (pentru

Pe Johan Cruyff Arena, încurajându-și elevii în duelul cu Ajax din grupele Champions League.

unul dintre ele, 2015-2016, a primit titlul de „managerul anului” în Grecia), Ouzounidis a devenit antrenorul clubului pentru care făcuse istorie ca jucător, Panathinaikos. Primul lui meci la PAO a fost o victorie importantă, 1-0 în derby-ul cu PAOK Salonic. Dar ambițiile lui Ouzounidis nu erau compatibile cu situația financiară disperată a clubului. Chiar în primul sezon al lui Marinos pe bancă, patronul a fost nevoit să reducă drastic salariile din cauza datoriilor foarte mari. În ciuda situației dificile și a restanțelor salariale enorme, Ouzounidis a avut un prim sezon excelent și a fost foarte apreciat de fanii care îl iubeau deja, după cariera ca jucător. Deși preluase echipa în decembrie și dintr-o situație deja dificilă, Ouzounidis a terminat totuși pe poziția a doua. Echipa nu s-a mișcat rău nici în al doilea sezon cu Marinos pe bancă (locul 3), dar situația financiară devenise deja fără ieșire. La finalul aceluia an, Ouzounidis a declarat plin de regret că e nevoit să plece, dar a precizat că speră să se întoarcă la echipa pe care o iubește atunci când starea clubului va fi una măcar stabilă. Vestea demisiei a venit ca un șoc pentru suporterii și așa dezațurați de problemele clubului și a provocat proteste importante în rândurile acestora.

Imediat după PAO, Ouzounidis a antrenat marea rivală AEK, la acea vreme proaspătă campioană a Greciei, unde l-a înlocuit pe Manolo Jimenez. A condus echipa în 6 meciuri de foc din grupele Champions League, dar nu a reușit să obțină nici măcar un punct din duelurile disproporționate cu Bayern, Benfica și Ajax. Ultima echipă pe care a antrenat-o a fost APOEL Nicosia, la care a revenit pentru o scurtă perioadă, în sezonul trecut.

**Felicitându-se
cu căpitanul
Bancu după
victoria și
calificarea de
la Botoșani**

Caracterizările făcute de românii cu care a colaborat

De la anunțul venirii grecului pe banca Craiovei, mai mulți foști colaboratori ai acestuia au fost contactați de presa din România pentru a-și spune părerea despre Ouzounidis.

„Un antrenor pasionat, ambițios, ofensiv și plin de imaginație. Continua antrenamentele și în autocar, ne făcea scheme cu pixul în mers. Știa să motiveze foarte bine jucătorii, avea foarte multe discuții unu la unu cu fiecare dintre noi. Sunt sigur că va schimba fața și jocul echipei, cred că Universitatea a intrat puternic în lupta pentru titlu cu această mutare.” (*Daniel Florea, fost campion în Cipru cu APOEL sub comanda lui Ouzounidis*)

„Cred că Universitatea a făcut o alegere extrem, extrem de bună. Aveau nevoie de un antrenor cu experiența și entuziasmul lui. Îl cunosc foarte bine pe Marinos și am ținut legătura cu el de-a lungul timpului, pentru că l-am apreciat mereu foarte mult ca antrenor. Sunt convins că din acest moment Craiova va redeveni o echipă care se va bate cu mari șanse la titlu. Este un antrenor de mare valoare, sigur va reuși să-și facă un nume la Craiova și în România.» (*Bogdan Mara, fost elev al lui Ouzounidis la Iraklis și Xanthi*)

„E un antrenor foarte organizat, care acordă mare atenție pregătirii meciurilor. A lucrat la cel puțin trei echipe cu bugete mult mai mari decât Craiova, așa că mi se pare o mutare inteligentă din toate punctele de vedere. Are CV, a câștigat trofee, are experiență în cupele europene. Ce îți poți dori mai mult de la un antrenor?” (*Narcis Răducan, fost adversar al lui Ouzounidis în Cipru*)

„Un antrenor experimentat și muncitor, bun cunoscător al fotbalului modern. În general se acomodează foarte repede oriunde ajunge și lucrează foarte bine. Am lucrat doi ani împreună și apoi a făcut carieră la echipe foarte bune, ca APOEL, Panathinaikos și AEK. Cred că va rezista bine la presiune și își va da repede seama de condițiile și valoarea reală a lotului Craiovei.” (*Ioannis Matsourakis, fost colaborator al lui Ouzounidis la Xanthi*)

ANDREI IVAN:

„Golul meu preferat pentru Universitatea? Toate golurile pe care le-am dat cu Dinamo și FCSB!“

Cu 146 de meciuri jucate în tricoul Universității, 25 de goluri marcate și 16 pase decisive, **ANDREI IVAN** este deja, la doar 24 de ani, un jucător marcant din istoria clubului pe care îl iubim. Întors la Craiova în 2019, după o aventură în Rusia și Austria, Ivan începe să-și regăsească forma de dinainte de plecarea în străinătate și a marcat de 3 ori în ultimele 6 meciuri, iar penalty-ul scos de el la Botoșani ne-a adus calificarea mai departe în Cupa României. Vă invităm la un interviu relaxat și sincer cu vârful a cărei carieră se confundă practic cu Știința.

Andrei, era o zi caniculară de sfârșit de mai, anul 2014. Ai jucat titular cu Târgu Mureș la doar 17 ani și ai înscris golul care a asigurat victoria. Au trecut 7 ani de atunci, dar se simt ca 70. Am vrea să ne povestești puțin acea zi, dacă îți mai amintești.

Sigur, a trecut mult timp, dar îmi amintesc perfect acea zi. Eram în cantonament și domnul Balint trebuia să aleagă un junior pe care să-l bage în teren dintre mine și Tome Kitanovski. M-a ales pe mine și bine a făcut, pentru că am marcat și aceea a fost victoria decisivă pentru promovare.

Poate că, dacă nu era acea zi, nici eu și nici Universitatea Craiova nu mai eram astăzi unde suntem.

Spune-ne cele mai frumoase două amintiri pe care le ai ca jucător al Universității Craiova.

Cea mai frumoasă este debutul în Liga I, împotriva Stelei, când am intrat în minutul 84 și am și marcat. A doua cea mai frumoasă amintire cu Universitatea este revenirea la Craiova din 2019 și primul meci cu FCSB, când s-a rostit numele meu la stație și tot stadionul m-a aplaudat în picioare, a fost un sentiment extraordinar.

Înainte să pleci la Krasnodar deveniseși deja un jucător iubit și respectat de fanii Universității, după ce ai refuzat public o ofertă de la FCSB. Ulterior, după transferul în Rusia, ai spus de mai multe ori că te-ai întoarce în țară doar la Știința și asta chiar s-a întâmplat, probabil mai devreme decât te-ai fi gândit. A fost o decizie grea, cea de a te întoarce?

Nu doar fanii mă iubesc pe mine, sentimentul e reciproc. Așa cum am zis de mai multe ori, iubesc acest oraș și această echipă, prin urmare decizia de a mă întoarce nu a fost deloc una grea. Aș fi putut alege și alte echipe, chiar din Liga I, dar marea mea dorință a fost să mă întorc, ca să nu mai zic că, așa cum am spus, nu voi juca niciodată la altă echipă din România. Am fost susținut și de părinții mei, care și-au dorit la fel de mult revenirea mea la Craiova.

Ai revenit cu gândul de a pleca cât mai repede din nou în străinătate sau te-ai gândit chiar la opusul acestei situații, cel în care, de ce nu, ți-ai încheia cariera la Universitatea și ai deveni astfel un jucător emblematic al acestei echipe?

Nu m-am gândit deloc atât de departe în viitor, nu văd sensul, sincer. Am venit să câștig trofee cu Universitatea, aceasta este dorința mea cea mai mare și doar la asta mă gândesc. După ce voi obține măcar un trofeu cu Craiova, am timp să mă hotărăsc și dacă vreau să rămân sau să plec.

Cum ți se pare echipa în acest moment, ca prestigiu, nivel general și lot de jucători, față de 2017, când plecai tu la Krasnodar?

Și cea din 2017 era o echipă foarte bună, la fel și cea de acum. Cu toate acestea, formația de acum mi se pare superioară pentru că mi se pare că suntem mult mai omogeni față de atunci, mai uniți. E o atmosferă foarte bună în lot și ne înțelegem bine pe teren și în afara lui, cred că acestea sunt principalele noastre atuuri în lupta pentru câștigarea titlului și a cupei.

Care a fost antrenorul tău preferat dintre cei cu care ai lucrat la Universitatea Craiova și de ce?

Toți mi-au plăcut și chiar nu aș putea să aleg acum unul dintre ei, pentru că de la fiecare am avut de învățat și am avut relații bune cu fiecare.

Însă relația cea mai specială cu un antrenor am avut-o cu domnul Mirel Rădoi, care a știut foarte bine să mă motiveze la Naționala de tineret și a contat mult și asta în revenirea mea aici.

Golul tău preferat pentru Universitatea? De ce acela?

Golul meu preferat?... Toate golurile cu Dinamo și FCSB (*râde*)! În special acea dublă de la Severin, după revenire, dar au mai fost goluri importante pe care le-am dat împotriva lui Dinamo, inclusiv cel din ultima victorie acasă, bineînțeles. Sunt cele mai importante pentru că se știe ce rivalitate este între noi, așa că fiecare reușită în derby este o bucurie enormă pentru mine.

Care a fost partida pentru Universitatea la care galeria Științei ți-a plăcut cel mai mult și ce amintiri ai despre acel meci?

Poate o să vă surprindă, dar nu aș alege un meci important. În general,

suporterii Științei au fost alături de echipă și de mine mereu și au fost foarte multe momente frumoase petrecute împreună. Pe mine însă m-a impresionat cel mai tare reacția lor după un meci mai puțin reușit al meu, cu Mediaș, când tot stadionul m-a aplaudat și încurajat atunci când am ieșit de pe teren. M-a bucurat foarte mult acel moment, pentru că în momentele grele ai cea mai mare nevoie de suporterii.

Te-am ruga să formezi o propoziție în care să folosești cuvintele „Andrei Ivan” și „Dinamo”.

(Râde) Nu știu, să spunem că aș face una foarte scurtă: Andrei Ivan – Dinamo București 5-0 (*nota noastră: referire la cele cinci goluri înscrise până acum în partidele cu Dinamo*).

Cum ai caracteriza evoluția și forma ta de la revenirea la Universitatea?

Am avut o perioadă foarte neplăcută la început. Veneam după o accidentare de 4 luni și a fost foarte dificil să mă reacomodez și să mă simt iarăși bine pe teren. Acum însă simt că în sfârșit sunt 100% și cred că asta a început să se vadă și pe teren.

Simți că se pune presiune prea mare pe tine, din partea presei și chiar a suporterilor? Cum te afectează această presiune, te motivează mai mult sau face lucrurile ceva mai dificile?

Nu simt presiunea, sincer, și încerc pe cât posibil să nu plec urechea la critici sau alte vorbe negative. Mă consider un om puternic din acest punct de vedere. Eu știu că de fiecare dată când intru în teren pentru Universitatea îmi dau viața pe teren, așa că eu unul nu am ce să-mi reproșez, pentru că fac mereu tot ce pot pentru echipă.

Ai jucat pe toate pozițiile în atac, iar în ultima perioadă ai fost titular ca vârf central și au revenit și reușitele. Într-o perioadă spuneai că te simți cel mai confortabil în banda stângă, unde poți fi cu fața mai mult la poartă. S-a schimbat ceva în acest sens?

Nu am preferințe, eu joc acolo unde mă pune antrenorul și sper să dau randament pe orice post aș fi folosit. Într-adevăr, acum ceva timp preferam să fiu în bandă, dar acum chiar simt că nu mai contează atât de tare unde anume joc eu. Ce contează este că mă înțeleg foarte bine cu jucătorii ofensivi, cu Cicâldău, cu Nistor, cu Baiaram, și sper ca asta să ne ajute să arătăm mai multe din punct de vedere ofensiv, pentru că ne dorim enorm să câștigăm un titlu cu Universitatea.

Am înțeles că ai făcut parkour. Am vrea să ne spui dacă te crezi în stare să escaladezi zidul înalt al peluzei nord ca să te bucuri alături de fani de primul tău gol marcat după revenirea suporterilor în tribune.

Așa este, am făcut parkour timp de vreo patru ani, la Moreni, dar e cam

Înalt zidul acela, nu cred că l-aș putea escalada (*râde*). Cu toate acestea, pot să vă spun că abia aștept revenirea suporterilor pe teren și la primul gol pe care îl voi marca în fața lor voi face tot posibilul să mă bucur alături de ei.

Sibiul a învins FCSB și a făcut un meci chiar foarte bun, în care a avut mai multe ocazii decât bucureștenii. Cum prefățezi tu partida cu ei, cum îți par față de alți adversari din Liga I și ce crezi că se va întâmpla în meci?

Niciun meci nu seamănă cu altul, deci n-are rost să îmi imaginez eu cum se va desfășura partida. Cert este că ușor nu va fi, având în vedere că ei vin după o victorie mare și probabil au un moral foarte bun. Dar noi suntem Universitatea, plecăm favoriți și simt că o să ieșim de pe teren câștigători.

După retragerea din fotbal, peste 10-15 ani, te vezi venind la meciurile Universității Craiova din calitate de simplu fan, poate chiar în peluză?

Cred că asta depinde foarte mult de ce voi reuși ca jucător al Universității Craiova în anii ce urmează. Bineînțeles că voi veni la meciurile Universității de câte ori voi putea, dar nu aș vrea să vin din calitate de simplu fan, visul meu este să vin la meciuri din calitate de fost jucător important pentru istoria acestui club.

Mulțumim și te rugăm să le transmiți un mesaj fanilor Universității care vor citi acest interviu.

Le mulțumim că sunt mereu alături de noi, și la bine și la greu. I-am simțit la fel de aproape în ciuda pandemiei și asta e mare lucru. Îi așteptăm cu nerbădare la stadion, pentru că ducem dorul vremurilor când ne bucuram împreună după victorii.

